

האתגר של בניית שותפות אזרחית

לא השכלה כחברה וכמדינה לעצב אזרחות
משותפת לכל אזרח המדינה. מדובר במקרה לא
קל, אך אין חשובה וראיה ממנה

וscan כמעט על הכל כי לא
השכלנו כחברה וכמדינה לעצב
אורחות משותפת לכל אזרח
המדינה. חסר זה בולט במיוחד על רקע
ואופי הטרוגני של החברה הישראלית
והפרטיקולריום החוק המאפיין את קבוצת
תיה השונות.

אורחות משותפת כזו היא חינונית שכן

חברה מתקשה להתקיים בהיעדר מכנה

משמעותי המתרבר בין כל חלקיה. מבחינת הפרט, היא חינונית משום שהיכולת
להזדהות ולהרגשי שיש להרכיב החשוב בתוחשה של רוחה אישית. מבחין
נת הכלל, היא הכרחית משום שהיא מייצרת נוכנות לתרום לחברה, ומהו
גורם חשוב בחוסן החברתי. נשיא המדינה ראובן ריבלין ראי לזרקה רכה על

התמסרותו לנושא חשוב זה.

תנאי ראשון לחיזוק האורות המשותפת הוא הסכמה רחבה ככל האפשר
על ערכי יסוד של החברה, המקובלים על כלל הקבוצות שבה (גמ אם ב"شفות
שונות"). נראה כי שוויון ערך האדם, קדושת חייו, כבודו וחירותו, זכויות לשבי
וינו וכבוד החוק יכולם לשמש בסיס כזה.

מעבר לכך, נדרש לגבות מתחווה על אודות טيبة של היישראליות המשור
תפת. בין מאפייניה, ניתן להזכיר את היסודות הבאים: אהבת הארץ והקשר
לעברה העשיר ולמסורתיה המגוונת, הדאגה לשalom המורינה ותושביה, הר
צון להשתתף בפיתוח הארץ לטובת

כל תושביה, ולהשתתף בהצלחתה

ובשגשוגה של המדינה; המחויבות

לחברה הוגנת וצודקת, שדוגנת

לחלש ולזוקק לעוזה, המאממי

נה בשוויון הודמניות, ביחסות

הפרט, לצמצום פעריהם, לטיפוח

וזמות קבוצתית ולכידות חברתיות
ולקידום ההשכלה הגבוהה והמעודע;

קדום הייצירה, התרבות והאמנות

המקורית, מתוק חופש הייצירה; פתיחות לעילם, מתוק חברות נאמנה במשפחה

העמים, ותיריה לשלים עם שכנים; כבוד וסובלנות לדתות ולאמונות השונות;

תפיסה המעודדת אורחות מושכלת, אחרית, מעורבת ופעילה.

יסוד מהותי נוסף הוא חברה חופשית, המקיימת רב-ישich פותת, מכליל וيسر

די בשאלות של חברה ומדינה, מתוק מחויבות לחופש הביטוי. דואק בחברה,

שהה סועים ואידיאולוגיים-פוליטיים הנם חריפים במיוחד, נדרשת סובל-

נות גם כלפי הדעה הנשמעות "אסונית" וראיית המשמע אותה כידיב פוליטי

לגייטימי ולא כאיב בלחתי לגיטימי. כל זאת, עד לגבול של הסטה לא-אלימות

ולגונות, הסותרות את ערכי היסוד שלנו.

לשם מימוש אורות המשותפת נדרשים תנאי יסוד אחדים: לא תיתכן או

רחות משותפת על רקע של חשש קומי. שותפות חייבת להישען על תפיסת

כל הקבוצות בחברה הישראלית, כל אחת ואחת מהן, חלק אינטגרלי ונצחי

של החברה הישראלית, שקיים בראצ'ן, כשותפה שווה, אין מוטל בספק, ואני

נתן לשום איום: לא ניתן לבנות שותפות אזרחית אלא על בסיס של מחויבות

מלאה ואמתית לשווין.

קשה לבנות שותפות אזרחית כאשר חלקים בתוך הציבור הישראלי אינם

מכירים כלל חלקים אחרים מתוכו. היעדר היכרות מועדד חשיבה סטי

ריאו-טיפית ורעות קרונות על האחר. צריך לפrox, לכן, את המעלגים הסנו-

רים ולבנות מסילות חוצות קבוצות.

מדובר במקרה לא קל, אך אין חשובה וראיה ממנה. האתגר של בניית

שותפות אזרחית הוא משותף להנאה, לקבוצות ולפרטים. היכולת לקרמו

נתונה בראש ובראשונה בידי האורות והאורחים, בגין סוף ורכים.

לחינוך, שותפות וديمقרטיה
נג | קריית האוניברסיטה הפתוחה, רעננה

**שוויון ערך האדם
وكידימותו במסגרת
المدنية, إعادة
الحقوق لشيون وصيود
الحقائق יכולם לשמש
בסיס לבنيית וחזק
الأورחות المشותفة**

הכותב הוא סגן נשיא המכון הישראלי לדמוקרטיה, חבר ועדת היגיון
בכנס דב לאותמן לחינוך, שותפות וديمقרטיה בישראל שייערך לאחר
בשיטור קרן לאו-טמן, המכון הישראלי לדמוקרטיה והאוניברסיטה
הפתוחה